

לחבק את המאבק

השבוע ישבתי עם לקוחה על אסטרטגיית חדשנות שנתית, אבל לא יכולתי לדמיין מראש לאן הפגישה הזו תתגלגל.

התחלנו בנושא שלשמו התכנסנו, דיברנו על רעיון גדול שיביא לארגון שלהם צמיחה, אבל מהר מאוד זנחנו את המסך והשקפים ומצאתי את עצמי בתפקיד "הפסיכולוג העסקי" – מקשיב לצרות וההתמודדויות שלה, המכשולים, הכשלים וכל מה שמונע ממנה להגביה עוף ולעסוק בדברים הגדולים יותר.

"היא באמת מתמודדת עם המון שיט", חשבתי לעצמי.

זו הייתה שיחה מאוד כנה, משתפת וחשובה, עד כדי כך שהמשכתי לחשוב עליה במהלך השבוע. אז היי לקוחה נחמדה, אני מנצל את המייל לשבת כדי לכתוב לך מכתב.

לקוחה יקרה,

את מתמודדת, אבל את לא לבד.

כולנו כמנהלים נמצאים במאבק מתמיד, כגודל התפקיד כך גודל הבעיות. ככל שמצליחים יותר, ככה נאבקים יותר. יש אוויר דליל יותר בפסגה.

את גם לא היחידה,

יוצא לי לשבת עם לא מעט מנכ"לים שמבחוץ כולם חושבים שהם סופרמנים, העובדים שלהם חושבים שהם כל-יכולים, הספקים מפחדים מהם, אבל בסוף הם לא כאלו חזקים. החיים שלהם קשים, מלאים בבעיות, תלונות, משברים, כל כובד האחריות על הכתפיים שלהם והם מרגישים קצת בודדים.

הכי חשוב שתיזכרי שזה לא נגדך – אלו חוקי המשחק. עד כמה שזה נראה ברור מאליו, אנחנו נוטים לשכוח את זה וכאשר נופלת עלינו התמודדות אנחנו חושבים שהמציאות (הדירקטוריון, המנהל, העובד, הלקוח, הספק) הם נגדנו. במרבית הפעמים זה פשוט לא נכון, הם רק בעד עצמם, לא נגדך.

שימי לב שרוב ההתמודדויות והאתגרים הם ממש התסריט של "התפקיד" – אם הייתי כותב סרט על התפקיד שלך, מבלי להכיר אותך, הייתי כותב על הבעיות האלו. זה כמו שברור שיהיה מתוסכל מכך שלא הצליח לגייס משקיעים, וברור שמנהל שיווק יהיה מתוסכל שמוודדים אותו רק על מכירות בטווח הקצר.

אז ברור שאת תהיי מתוסכלת מכך שמצפים ממך להמציא הכל מחדש אבל לשמור על השורה התחתונה ברבעון הנוכחי. ברגע שתיזכרי שזה התסריט של הסיטואציה, כמו עוד שלב במשחק מחשב שהמטרה שלך היא לטפס בו שלב שלב – כבר יהיו לך את האנרגיות להמשך.

כולם בארגון שלך נאבקים.

ככה זה בתקופה של שינויים ושיבושים, מת העולם של טייס אוטומטי שמשגר אותך ישירות אל ההצלחה.

גם הבוס הגדול שלך, אם נחשוב על זה על זה רגע, שומע רק דברים רעים. כל היום מגיעות אליו עוד ועוד בעיות, כי ככה זה, אבל גם הוא צריך אנרגיה טובה וחום אנושי. תראי לו אופטימיות, תתענייני באיך הוא מרגיש, ולפני שאת משליכה עליו את הבעיה הגדולה תתחילי איתו בחדשות הטובות.

גם העובדים שלך נאבקים. קשה להם, הם צריכים מילה טובה, הכרה בערך שהם נותנים. זה ייתן להם קצת אנרגיה למאבק הבא ולהצלחה הבאה.

שמתי לב שמה שמשותף לכל האנשים המצליחים שהכרתי, זה איזה מנוע בעירה פנימי ואנרגיה מיוחדת להתמודדות עם אותם מאבקים. הם ממש בלתי נלאים, כמו שאמרו על שמעון פרס, אנשים שמגייסים שוב ושוב אנרגיות מחדש למאבקים וההתמודדויות – ואפילו נראה שהם קצת נהנים מהתסכולים, הכישלונות וההתפלשות הזו בבזבז של החיים.

זו האנרגיה שאת צריכה לגייס עכשיו.

את מנהלת, כי הגדרת התפקיד הלא רשמית שלך היא "מתאבקת".

חשוב שתתאבקי בכבוד. מאבק מוציא מאיתנו את האני האמיתי שלנו, ואל תשכחי שכולם מסתכלים עליך בזמן שאת נאבקת. הצוות שלך רואה איך את מגיבה בישיבה לחדשות לא טובות, או איך את עונה למישהו שחושב אחרת ודעתו מרגיזה אותך.

את יכולה להיאבק בכבוד, בשיקול דעת, בכיבוד היריב, בקור רוח. את יכולה להיות אותנטית, להתרגז ולהראות חולשות, אבל אז להסביר לצוות מדוע זה הדבר הנכון לעשות, גם אם הרגשות והאגו מראים אחרת.

הנה כמה דברים שיכולים לעזור לך במאבק היומיומי:

1 להדפיס את היומן של השבוע הקרוב ולסמן לעצמך (בקטן שאף אחד לא יראה), מינוס (-) ליד כל דבר ששואב ממך אנרגיה, ואז (+) ליד כל דבר שנותן לך אנרגיה. ואז להביט על כל השבוע הקרוב ולחשוב איך את מאזנת בין הפלוס למינוס, ע"י הוספת דברים ביומן שהם פלוס ואולי וויתור על כמה מינוסים לא הכרחיים.

2 למצוא מישהו להתייעץ איתו ולשתף אותו, מישהו שמבין את הביזנס אבל גם מבין את הנפש והרוח שלך.

3 שימי לב לאנרגיה הפיזית ולמצב הגופני שלך. בסוף התודעה שלנו לא יכולה להתמודד עם אתגרים אם רמת האנרגיה שלנו לא מתאימה. חשוב שתהיי ערנית לכך – לאיך את יושבת, איך את נושמת (כנראה שכמעט ולא), תשלבי ספורט בחייך ותהיי ערנית לרמות האנרגיות שיש לך.

4 תמצאי משהו חיצוני שמטעין אותך ותתמידי בו. לקוחה אחרת סיפרה לי שהיא מקלה על עצמה באמצעות יוגה, אותי מטעין לכתוב כל שבוע את מייל ההשראה לשבת.

5 כשאת בעיצומו של מאבק תני לערכים שלך להוביל, ככה לא תתבלבלי.

6 אל תתביישי לבקש עזרה מהצוות שלך, ואפילו להודות שקשה לך. את תופתעי איך הם ירתמו לעזור לך ברצון רב.

בפרשת השבוע לפני אחרונה (כן כן, סורי על ההדתה) סופר על הרגע שבו הוענק ליעקב – ולמעשה לכולנו – השם "ישראל". זה היה כאשר יעקב נאבק עם המלאך לילה שלם, ממש התפלש איתו (או עם מה שהוא מייצג) בבוע, ורק לאור הבוקר ניצח אותו.

בעקבות המאבק שונה שמו של יעקב לישראל "כי שרית עם אנשים ועם אלוהים ותוכל" – כלומר השם ישראל נגזר מאותו מאבק קדמוני. אולי זה מסביר כמה דברים.

אז לקוחה יקרה,

מאחל לך לחבק את המאבק,

לעשות אותו בחן ובכבוד,

ובינתיים לנוח טוב טוב בשבת.

על הדבר הגדול הבא נדבר בשבוע הבא,

גפן